

РЕШЕНИЕ

№ 1566

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **4881** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „ЕЛТОРО ОЙЛ БГ 2014“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 4 срещу РА № Р-22221722004546-091-001/13.12.2023 г. , потвърден с Решение № 413/03.04.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място]. С РА е ангажирана отговорността на жалбоподателя по чл. 177 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за задължения в размер от 530 377,24 лв. главница и 134 372,98 лв. лихва, произтичащи от дължим и невнесен ДДС по доставка на машина за рязане на тютюн HUANIPROTOS 90 по фактура № 85/27.05.2020 г. с данъчна основа 2 700 000 лв. и ДДС 540 000 лв. , издадена от доставчика „ЕЗИР“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], които задължения на доставчика по ЗДДС са за периода май 2020 г.

РА се оспорва като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон. Претендира деловодни разноски.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА с горесцитираното решение, постановено от него. Претендира

деловодни разноси.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА по чл. 146 от АПК:

Със заповед за възлагане на ревизията № Р-22221722004546-020-001/05.09.2022 г. , връчена на 07.09.2022 г. , издадена от К. Г. М. – началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за ангажиране на отговорност по чл. 177 ЗДДС за задължения за ДДС на „ЕЗИР“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] по фактура № 85/27.05.2020 г. с данъчна основа 2 700 000 лв. и ДДС 540 000 лв.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22221722004546-092-001/14.11.2022 г. , връчен на 18.11.2022 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу РД. Ревизията приключва с РА № Р-22221722004546-091-001/13.12.2023 г. , издаден от К. Г. М. – орган възложил ревизията и З. Т. Н. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 18.01.2023 г.

С РА данъчните органи са установили следното от фактическа страна, по които факти страните не спорят:

„ЕЗИР“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е доставило на жалбоподателя машина за рязане на тютюн HUANIPROTOS 90 и е издал фактура № 85/27.05.2020 г. с данъчна основа 2 700 000 лв. и ДДС 540 000 лв. Безспорно е, че доставката е облагаема по смисъла на чл. 12 от ЗДДС. Фактурата е осчетоводена за нуждите на ЗДДС, както от доставчика, така и от получателя, като последният – жалбоподателят, е отразил фактурата в „дневник за покупки по ЗДДС“, като такава с право на пълен данъчен кредит. Доставчикът „ЕЗИР“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] не е внесъл ДДС по фактурата за периода май 2020 г. , който е установен с ревизионен акт № Р-22221720001190-091-001/04.11.2021 г. на 530 377,24 лв. и съответно лихви 134 372,98 лв. По делото не се установи обратното. За посочените суми е ангажирана отговорността на жалбоподателя с процесния РА на основание чл. 177, ал. 1 от ЗДДС. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 64-71/, общо дължимата от жалбоподателя сума на доставчика по процесната фактура възлиза на 3 240 000 лв. , като му е заплатил само 109 425,98 лв. и му дължи още 3 130 574,02 лв. Безспорна е и установената от данъчните органи свързаност по смисъла на §1, т. 3, б. „а“ на ДРДОПК на дружествата доставчик и получател, доколкото едноличните собственици на капиталите им и управители съответно К. И. К. и Ю. Ю. К., са съпрузи.

При тези факти, съдът приема, че е налице първата предпоставка по чл. 177, ал. 1 от ЗДДС по ангажиране на отговорността на получателя на доставката за невнесения ДДС от доставчика му, по конкретно: регистрирано лице - получател по облагаема доставка, отговаря за дължимия и невнесен данък от друго лице, доколкото е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, свързан пряко или косвено с дължимия и

невнесен данък. Установи се, че жалбоподателят е ползвал данъчен кредит по издадената му от „ЕЗИР“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] фактура, като начисленият му от последния ДДС по нея не е внесен в държавния бюджет от доставчика. Втората задължителна кумулативна предпоставка за ангажиране отговорността на получателя по облагаемата доставка за невнесения ДДС от доставчика му е тази по чл. 177, ал. 2 от ЗДДС, като нормата постановява получателят да е знаел или да е бил длъжен да знае, че данъкът няма да бъде внесен, и това да е доказано от ревизиращия орган по реда на [чл. 117 - 120 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Чл. 177, ал. 3, т.т. 1 и 2 от ЗДДС въвежда оборима презупция, че получателят на доставката е следвало да знае за неплащането на ДДС, когато данъкът не е внесен и облагаемата доставка е привидна, заобикаля закона или е на цена, която значително се отличава от пазарната. Съдът приема, че в конкретния случай е налице първата алтернатива по чл. 177, ал. 2 от ЗДДС, а именно, че получателят е знаел, че данъкът няма да се плати от доставчика му. В конкретната данъчна ревизия органите по приходите, по реда на чл.чл. 117-120 от ДОПК, са установили, че сумите по фактурата не са заплатени от получателя на доставчика. Това се установи и по настоящото производство, по конкретно, установи се, че общо дължимата от жалбоподателя сума на доставчика по процесната фактура възлиза на 3 240 000 лв. , като му е заплатил само 109 425,98 лв. и му дължи още 3 130 574,02 лв. Последователна е практиката на ВАС, че неплащането на сумата по конкретна фактура, в която е включен ДДС, е индиция за знание, че данъкът няма да се плати от доставчика. В конкретния случай неплащането е драстично – повече от 95 %. Към този факт следва да се прибави и другият – установената от приходните органи и безспорна установената от данъчните органи свързаност по смисъла на §1, т. 3, б. „а“ на ДРДОПК на дружествата доставчик и получател, доколкото едноличните собственици на капиталите им и управители съответно К. И. К. и Ю. Ю. К., са съпрузи. Тази система от факти налага извод за знание по смисъла на чл. 177, ал. 2, предл. 1 от ЗДДС. Доколкото по делото се установи и хипотезата на чл. 177, ал. 1 от ЗДДС, то следва да се приеме, че на жалбоподателя законосъобразно с процесния РА е възложена отговорността за начисления и невнесен ДДС с фактура № 85/27.05.2020 г. от доставчика му „ЕЗИР“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Законосъобразен е последният и в частта, с който се определя дължимият ДДС 530 377,24 лв. , доколкото се взема предвид по-малко данъчно задължение по ЗДДС на доставчика за периода май 2020 г. отколкото е ДДС по фактурата, като размерът на ДДС не се и оспори. Законосъобразен е РА и в частта, с която се определя лихвата в размер на 134 372,98 лв. , доколкото съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други вземания, при невнасянето им в срок се дължи лихва, като размерът на лихвата не се и оспори. За пълното следва да се посочи, че РА е законосъобразен в частта, с която се възлагат на получателя и задълженията за лихви по невнесения ДДС от доставчика му, във връзка със задължителните указания до съдилищата на ТР № 4/10.05.2022 г. на ВАС.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във вр. чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в

размер на 29 592,50 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на „ЕЛТОРО ОЙЛ БГ 2014“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 4 срещу РА № Р-22221722004546-091-001/13.12.2023 г. , потвърден с Решение № 413/03.04.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място].

ОСЪЖДА жалбоподателя „ЕЛТОРО ОЙЛ БГ 2014“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 4 да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, сумата от 29 592,50 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :